

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem zaocznym z dnia 22 stycznia 2019 roku Sąd Rejonowy w Kutnie oddalił powództwo (...) Bank Spółki Akcyjnej we W. skierowane przeciwko M. J. o zapłatę kwoty 3.819,58 złotych.

Apelację od powyższego wyroku, zaskarżając go w całości złożył powód, zarzucając mu naruszenie prawa procesowego poprzez naruszenie art. 233 § 1 k.p.c., które miało istotny wpływ na wynik sprawy, polegające na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów poprzez nieuzasadnioną przez Sąd odmowę mocy dowodowej dokumentom w postaci pism złożonych w toku procesu.

Przy tak sformułowanym zarzucie skarżący wniósł o:

- 1) zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 3.819,58 złotych wraz z odsetkami umownymi naliczonymi od kwoty 3.318,65 złotych od dnia 27 kwietnia 2017 roku do dnia zapłaty, w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie;
- 2) zasądzenie od pozwanej zwrotu kosztów procesu za obie instancje według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna i jako taka podlega oddaleniu.

Na wstępie wskazać trzeba, że w myśl art. 505¹³ § 2 k.p.c. jeżeli sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

W dalszej kolejności trzeba mieć także na uwadze, że w postępowaniu uproszczonym apelacja ma charakter ograniczony, a celem postępowania apelacyjnego nie jest tu ponowne rozpoznanie sprawy, ale wyłącznie kontrola wyroku wydanego przez Sąd I instancji w ramach zarzutów podniesionych przez skarżącego. Innymi słowy mówiąc, apelacja ograniczona wiąże Sąd odwoławczy, a zakres jego kompetencji kontrolnych jest zredukowany do tego, co zarzuci w apelacji skarżący. Wprowadzając apelację ograniczoną, ustawodawca jednocześnie określa zarzuty, jakimi może posługiwać się jej autor i zakazuje przytaczania dalszych zarzutów po upływie terminu do wniesienia apelacji – co w polskim porządku prawnym wynika z art. 505⁹ § 1¹ i 2 k.p.c. (tak w uzasadnieniu uchwały składu 7 sędziów SN z dnia 31 stycznia 2008 r., III CZP 49/07, OSNC Nr 6 z 2008 r., poz. 55; tak również M. Manowska, „Apelacja w postępowaniu cywilnym. Komentarz. Orzecznictwo”, Warszawa 2013, s. 305 – 306).

Tym samym w ramach niniejszego uzasadnienia poprzestać należy jedynie na odniesieniu się do zarzutów apelacji, bez dokonywania analizy zgodności zaskarżonego rozstrzygnięcia z prawem w pozostałym zakresie.

Wywiedziona w sprawie apelacja jest bezzasadna, a sformułowany w niej zarzut świadczy o niezrozumieniu przez skarżącego przyczyn, z których Sąd Rejonowy oddalił powództwo.

Sąd Rejonowy nie odmówił bowiem mocy dowodowej dokumentom przedstawionym przez powoda, a co więcej to właśnie na ich podstawie dokonał ustaleń stanu faktycznego sprawy. Czyni to zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. bezzasadnym.

Przyczyną oddalenia powództwa było natomiast uznanie przez Sąd Rejonowy nieskuteczności wypowiedzenia przez powoda umowy pożyczki z dnia 30 grudnia 2013 roku. Kwestia oceny skuteczności wypowiedzenia pożyczki należy

zaś do sfery prawa materialnego, a nie do sfery ustaleń faktycznych. Nie może więc być skutecznie kwestionowana w drodze postawienia zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c..

Zarzutu naruszenia przepisów prawa materialnego apelacja zaś nie stawia.

Ubocznie jedynie należy więc stwierdzić, że dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawidłowości wypowiedzenia umowy pożyczki z dnia 30 grudnia 2013 roku znajduje pełną aprobatę Sądu Okręgowego.

Trafnie bowiem Sąd Rejonowy wskazał, że powód w żaden sposób nie wykazał zasadności wysyłania pozwanej korespondencji na adres w miejscowości K., który przez pozwaną nie był wskazywany w umowie pożyczki i spod którego korespondencja wracała z adnotacją pozwalającą bankowi ustalić, iż pozwana tam nie zamieszkuje. Dlatego też wszelkie doręczenia dokonane na adres w miejscowości K. należy uznać za nieprawidłowe, nie pozwalające na konstatację, iż pozwana miała możliwość zapoznania się z ich treścią. Powyższe skutkuje uznaniem, iż wypowiedzenie pozwanej umowy pismem z dnia 4 stycznia 2017 roku było nieskuteczne.

Z przedstawionych powyżej powodów Sąd Okręgowy uznał, iż apelacja nie zawiera uzasadnionych zarzutów mogących podważyć stanowisko Sądu Rejonowego, a tym samym jako bezzasadna podlega oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.